

Arrest

nr. 228 188 van 29 oktober 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. HARDY
Rue des Brasseurs 30
1400 NIVELLES

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 26 juli 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 juni 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 september 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 oktober 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. DESGUIN *loco* advocaat J. HARDY en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw opeenvolgende verklaringen bent u staatsburger van X en behoort u tot de X bevolkingsgroep. U komt uit een katholieke familie van landbouwers uit het dorp Adentia behorende tot de gemeente X. U ging gedurende twaalf jaar naar school in Odumase maar stopte met uw opleiding omdat uw ouders uw school niet meer konden betalen. In 2008 opende u een eigen winkel in schilderwerken waar u ook tekenkunst beoefende. Sinds uw leeftijd van twaalf à dertien jaar merkte u op gevoelens voor jongens te hebben.

U sprak uw moeder hierover aan en hoorde van haar dat dit niet mocht. De volgende dag nam ze u mee naar een spiritual pastor in de hoop dat hij u via rituelen zou veranderen. Toen u veertien jaar oud was hoorde u op de radio dat twee jongens waren opgepakt voor homoseksualiteit. Sinds dit voorval begreep u wat homoseksualiteit was. Toen u vijftien jaar oud was leerde u B. O., een achttienjarige dorpsgenoot, beter kennen. Hij ging naar dezelfde school als u en werd gemeden omdat hij zich vrouwelijk gedroeg. Twee à drie maanden na jullie nadere kennismaking had u voor een eerste keer seksuele betrekkingen bij B. thuis. U bleef mekaar verder ontmoeten tot aan zijn vertrek naar Accra eind 2013. U had sindsdien niets meer van hem vernomen. Op 24 februari 2014 maakte u in uw winkel kennis met L. S. afkomstig uit Oostenrijk. Het weekend na jullie kennismaking ging u samen uit in Odumase. Enkele ontmoetingen later vermoedde u dat L. homoseksueel was. Nadat L. u zelf vertelde dat hij gay was en u hem zei dat u geen vriendin had, kocht hij u bloemen en chocolade. Na jullie derde afspraak midden maart 2014, besloot u een relatie aan te gaan. Op 29 maart 2014 ging u naar de kamer van L. die hij in het pension betrok. Terwijl u er seksuele betrekkingen met elkaar had werd u betrappt door één van de schoonmakers. De man trok grote ogen en verliet de kamer. U kleepte u aan en vertrok naar huis. Diezelfde dag werd u door één van de helpers van het dorpshoofd aangesproken. Hij sommeerde u naar het paleis bij de Chief te komen. Tijdens uw ondervraging door de Chief moest u zweren betrappt te zijn geweest tijdens homoseksuele betrekkingen. U werd hierbij vernederd en in uw hand gesneden door één van de bewakers van de Chief. U beaamde wat er was gebeurd waarna ook L. diende te bekennen. De aanwezige fetish priest besliste dat u ter dood zou gebracht worden om als voorbeeld te dienen voor anderen. Ondanks de smeebeden van uw ouders om u te vergeven werd u vastgebonden in afwachting van uw terechtstelling. De volgende dag werd u geblinddoekt meegenomen door twee lijfwachten van de Chief. Onderweg naar het bos werd u door uw oom K. O. bevrijd. Vervolgens bracht hij u geld en nam u mee naar zijn kennis in het dorp Kwatire. Enkele uren later werd u naar een bushalte gebracht. U hoorde er van uw oom dat u met een taxichauffeur tot aan de grens met Burkina Faso kon reizen. Hij gaf u uw paspoort en verband voor uw wonden. Na aankomst in Burkina Faso zette u uw reis verder naar Niger. Na twee weken reisde u verder naar Libië. U verbleef en werkte gedurende één jaar en twee maanden in Bagarat, maar besloot Libië te verlaten omwille van de oorlog. U gooide op aanraden van uw smokkelaar uw paspoort weg en reisde op 14 juni 2015 illegaal naar Italië waar u een verzoek om internationale bescherming indiende. Uw verzoek werd geweigerd maar u kreeg er een verblijfsvergunning voor zes maanden. Op 11 november 2016 besloot u Italië te verlaten en naar België te komen waar u op 21 november 2016 een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten neer: een geboortecertificaat (d.d. 29/08/2018) en foto's waarop u te zien bent tijdens uw werk als schilder.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Ondanks het feit dat het Commissariaat-generaal (CGVS) rekening houdt met het gegeven dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze uw seksuele geaardheid te bewijzen, mag het CGVS wel van een verzoeker om internationale bescherming die zichzelf identificeert als homoseksueel verwachten dat hij overtuigend is voor wat zijn beleving en zijn levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft. Het CGVS mag met andere woorden van een verzoeker die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van zijn homoseksualiteit een omstandig, gedetailleerd en spontaan relaas verwachten.

Daar u verklaarde homoseksueel te zijn (notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d.27/02/2019 –verder “notities CGVS I”, p.17), werd u gevraagd wat homoseksueel zijn voor u juist betekende. U antwoordde daarop: “Eh... gay zijn, de gevoelens die ik heb voor iemand van hetzelfde geslacht, dus zelfde gender” ... de seksuele aantrekking en gevoelens, specifieke gevoelens voor

mannen" (notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d.06/05/2019 –verder "notities CGVS II, p.3). Behalve seksuele aantrekking voelen voor mannen, zou homoseksueel zijn voor u verder niets meer betekenen (notities CGVS II, p.3). U koppelde vervolgens uw beweerde geaardheid aan het hebben van seksuele betrekkingen met iemand van hetzelfde geslacht. Wat u ertoe had gebracht voor u zelf uit te maken dat u gay was/bent en niets anders beantwoordde u immers als volgt: "Dat was nadat we (u en B.) plezier (lett. "fun") hadden, toen aanvaardde ik dat ik homoseksueel was". Het "plezier" waarnaar u verwees legde u uit als het hebben van seks (notities CGVS II, p.11). Een persoon die geen relaties heeft met meisjes is voor u dan ook een homoseksueel (notities CGVS II, p.35). Op de vraag of iemand eventueel homoseksueel kan zijn zonder de seksuele daad antwoordde u dan ook: "ik denk van niet" (notities CGVS II, p.38).

Dit geheel is echter een niet aanvaardbare zienswijze over een seksuele geaardheid die in werkelijkheid intrinsiek aan de persoonlijkheid is verbonden. Deze aan de persoon gebonden geaardheid wordt niet tijdens het leven 'verworven' door een eerste seksuele ervaring op te doen. U stelde enkel voor de leeftijd van zestien jaar geen seksuele partner(s) te hebben gehad of gezocht (notities CGVS II, p.11,13,35).

Daar u wel verwees naar uw leeftijd van twaalf à dertien jaar als een periode van het ontdekken van uw seksuele verlangens naar jongens –eerder stelde u immers helemaal geen seksuele gevoelens te hebben gekend-, werd u gevraagd wat dit gevoel bij u naar boven bracht (notities CGVS II, p.14,15). U antwoordde: "Dat is een bizarre gevoel, ik was niet mezelf zoals ik was". Uitgenodigd om verder te vertellen wat u met het "bizarre gevoel waarbij u niet u zelf was zoals u was" bedoelde stelde u enkel: "Zoals een soort aantrekking hoe moet ik dat zeggen (VZ stopt)". Gevraagd wat er volgens u dan bizar was in uw gevoel gaf u het volgende aan: "Eh... ik kon me niet controleren ...wat ik voelde en dacht als ik eraan dacht hoe het zou zijn als ik een jongen zou aanraken". Daar u insinueerde dat u op deze leeftijd nooit over relaties had nagedacht, werd u gevraagd waarom het gevoel dat u toen had dan zo bizar voor u was. U herhaalde enkel: "Want ervoor, toen ik 12 à 13 jaar was had ik die gevoelens niet, maar ineens op die leeftijd 12 à 13 jaar viel dat voor en was het bizar (lett "strange")... Daarom zei ik, voor mijn 12 à 13 jaar had ik die gevoelens niet, dus met 12 à 13 jaar begon ik dat gevoel te krijgen, ik dacht dat het raar was" (notities CGVS II, p.14,15). Dat u langs de ene kant stelt zich nooit enig beeld te hebben gevormd over relaties in het algemeen om langs de andere kant uw persoonlijke gevoelens van aantrekking tot personen van hetzelfde geslacht als "bizar" te beschouwen is bijzonder te noemen. U geeft hiermee immers enigszins aan dat u relaties tussen personen van hetzelfde geslacht bij voorbaat als bizar beschouwt en toont eens te meer aan dat u uw voorgehouden geaardheid niet koppelt aan uw eigen persoon en "zijn". Dat u niet verder komt dan wat stereotype antwoorden te geven zoals het verbinden van de homoseksualiteit aan het niet hebben of willen/kunnen hebben van relaties met personen van het andere geslacht, te stellen dat u homoseksuele gevoelens als "bizar" bestempelt en u iemand enkel als homoseksueel ziet mits deze een homoseksuele daad verricht, zet uw bewering een homoseksueel te zijn volledig op de helling. Uit deze verklaringen blijkt dan ook geenszins dat u uw homoseksuele geaardheid beschouwt als een intrinsiek onderdeel van uw persoon, en dat het precies vanuit deze geaardheid –en niet als gevolg van externe omstandigheden die niets met uw geaardheid te maken hebben (ondermeer het niet aangetrokken zijn tot meisjes en in het algemeen zelfs geen vriendschappelijke relaties te hebben gezocht omdat uw ouders wilden dat u studeerde (notities CGVS II, p.19))– is dat u zich aangetrokken zou hebben gevoeld tot mannen.

Dat uw verklaringen aangaande uw beweerde geaardheid niet overtuigen blijkt verder uit het volgende: Gepolst hoe u met het gevoel omging na al de door u beweerde ontdekkingen aangaande uw voorgehouden geaardheid antwoordde u: "Ik voelde me gelukkig, ik voelde geluk (lett. happiness") in mezelf... Want de angst en de gevoelens die ik eerder had, dat was weg, ik voelde enkel geluk toen". Andere gevoelens dan dat u zich gelukkig en zonder angst voelde, stelde u niet te hebben (notities CGVS II, p.11,12). Wanneer u nog verder werd gevraagd wat er in u omging wanneer u ontdekte homoseksueel te zijn verwees u weerom naar uw relatie met uw vriend Bismarck, en stelde blij te zijn met hem maar niet te hebben gewild dat mensen het (van jullie) zouden weten (notities CGVS II, p.12). Wat voor beeld u van u zelf als homoseksueel had los van B., kon u echter niet meteen uitleggen. Uiteindelijk verwees u enkel herhalend naar het verdwijnen van uw angst met het volgende: "Ja ...ik zag mezelf op een ander niveau, dus niet eh ...hoe moet ik dat zeggen... ik was niet meer in angst, er was een soort zekerheid die ik kreeg en voelde, ik voelde me zelfzekerder" (notities CGVS II, p.12). Dat u bij het besef homoseksueel te zijn een gevoel van vreugde te hebben ervaren en u zelfzekerder begon te voelen, terwijl u uw moeder afkeurend hoorde spreken over het hebben van gevoelens voor jongens –ze zou u erop attent hebben gemaakt dat dit niet kon en u erop hebben gewezen dat u in de gevangenis kon belanden (notities CGVS II, p.5), is dan ook uitermate bijzonder te noemen.

Even treffend is uw uitleg over welke gevolgen het ontdekken van uw homoseksualiteit op u zelf teweeg had gebracht. Waar u aanvankelijk duidelijk maakte dat u bang was geworden bij het beseft wat homoseksuelen kon overkomen, doelende op het nieuws dat u op de radio hoorde en de opmerkingen van uw moeder (notities CGVS, p.5,7,8), antwoordde u vervolgens nooit bang te zijn geweest of uit uw evenwicht te zijn gebracht daar u zelfvertrouwen en geluk voelde bij de ontdekking homoseksueel te zijn (notities CGVS II, p. 36). Uw opmerking bij een vraag naar wat u dacht/voelde wanneer u de pastor zich negatief uitliet over het verhaal van Sodom en Gomora, gaf u aan "Ik voelde niets, het was een normaal gevoel". U situeerde dit feit nochtans op een moment dat u veertien à vijftien jaar oud was, een leeftijd waarbij u stelde te hebben geweten wat homoseksualiteit is (notities CGVS II, p.6,15,16). Op geen enkel moment koppelde u overigens het gay zijn aan een beseft van anders te zijn dan leeftijdsgenoten rondom u. Zelfs wanneer u werd gevraagd wat u erbij voelde wanneer uw moeder u – toen u haar vertelde aangetrokken te zijn tot jongens- naar een pastor bracht in de hoop u te "genezen" verklaarde u: "Niets speciaals, ik had gewone gevoelens, dus niets speciaals" (notities CGVS II, p.6). Dat u bij de vaststelling seksuele gevoelens voor jongens te hebben, in een door u omschreven homofobe situatie waarbij uw moeder u duidelijk maakte dat deze gevoelens verboden waren en het feit dat u op dat moment niets wist over het bestaan van homoseksualiteit, enkel kan vertellen dat het voor u allemaal gewoon was en u niets speciaals voelde, is hoogst opmerkelijk en getuigt van weinig doorleefdheid.

Daarbij dient nog bijkomend te worden gewezen op het feit dat u niet doorleefd kan vertellen over uw eerste relatie, die u met Bismarck O. zou hebben beleefd. Zo is het merkwaardig dat u vooreerst stelt dat er op school door de leerlingen onderling nooit over seksualiteit/ homoseksualiteit werd gesproken. Wanneer u werd gevraagd waar de jongens het dan zo over hadden, hield u voor dat er enkel over sport, muziek en werk gerelateerde toekomstplannen werd gesproken (notities CGVS II, p.17,18). Pas wanneer u uitdrukkelijk werd voorgehouden of het mogelijk was dat er alsnog over vriendinnetjes werd gesproken gaf u toe dat het wel gebeurde. Bij een vraag om te vertellen over deze gesprekken kwam u echter niet verder dan kort te verwijzen naar uitvluchten die meisjes gaven om iemand niet te daten (notities CGVS II, p.18,19). Hoewel u aanvankelijk ontkende dat er tussen de leerlingen iets over homoseksualiteit werd gezegd geeft u even verder aan dat er over B. werd geroddeld met verwijzing naar zijn homoseksuele geaardheid. Deze uitleg koppelde u overigens terug naar een stereotype omschrijving over hoe B. op een vrouwelijke manier gesticuleerde, gekleed was en liep waardoor het voor u duidelijk was dat hij gay was (notities CGVS II, p.10,24,25,34). U verklaarde nochtans uitdrukkelijk dat u zelf niet op een dergelijke manier voortbewoog (notities CGVS II, p.10). Opmerkelijk is overigens uw uitleg hoe u die nooit vrienden had en/of zocht, ineens besloot om openlijk een vriend te worden van een jongen die voor homoseksueel werd aanzien (notities CGVS II, p.25,26). In de hele periode dat u elkaar zou hebben ontmoet blijkt u echter nooit diepgaande gesprekken te hebben gevoerd over jullie gevoelsleven en/of relaties. Zo verklaart u nooit gesprekken te hebben gehad over het gay-zijn (notities CGVS II, p.43). Evenmin blijkt u te weten of B. moeder op de hoogte was van de geaardheid van haar zoon, maar haalde aan dat ze jullie relatie zeker zou afkeuren daar haar christelijke geloof dit niet toeliet (notities CGVS II, p.43). Gevraagd of jullie het ooit over het geloof hadden antwoordde u ontkennend (notities CGVS II, p.43). Gepolst of Bismarck ooit voor u relaties had stelde u: Dat weet ik niet, ik heb hem dat nooit gevraagd (notities CGVS II, p.29). Ook bleek u B. nooit te hebben gevraagd of hij andere gay mannen kende (notities CGVS II, p.44). Evenmin kon u vertellen of B. ooit probeerde een vriendin te hebben. Daar volgens u B. u vertelde na met u seksuele betrekkingen te hebben gehad zich realiseerde homoseksueel te zijn, werd u gevraagd of hij zich ook eerder gay had gevoeld. U repliceerde enkel dat u daar nooit naar had gevraagd. Bij de vraag of u bij Bismarck had gepolst hoe hij met zijn ontdekte gevoelens omging bleef u verwijzen naar uw vraag aan B. of hij ooit een vriendin had en stelde de vraag niet op een andere manier te begrijpen (notities CGVS II, p.33). Gezien uw bewering gedurende iets meer dan een jaar met elkaar om te zijn gegaan en een intieme relatie te hebben onderhouden (notities CGVS II, p.12), lijkt het niet overtuigend dat u dergelijke gesprekken –een soort van boys talk- niet voerde. Het feit dat u op concrete vragen naar uw eigen ervaringen u enkel in incoherente en vage bewoording opmerkingen kan maken en zich beperkt tot het verwijzen naar een steeds wederkerend verhaal over het hebben van seksuele betrekkingen met B. O., gebonden aan een bepaalde leeftijd, maakt bijkomend dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw seksuele geaardheid.

Aangezien uw homoseksuele geaardheid volledig in vraag staat maakt dat er aan uw verklaringen een homoseksuele relatie te zijn aangegaan met L. S. uit Oostenrijk geen enkel geloof kan worden gehecht (notities CGVS I, p.31). Uw uitlatingen over deze relatie zijn bovendien uitermate bevreemdend.

Dat L. –zich in een land bevindend waar homoseksualiteit behalve niet aanvaard ook strafbaar is- na enkele ontmoetingen u openlijk zou hebben proberen te verleiden (aanraken en flirten in bar/discotheek) (notities CGVS I, p.37,38) en u expliciet zou hebben gemeld gay te zijn (notities CGVS I, p.40) is uitermate bevreemdend. Men zou immers van een Europese medewerker van het Rode Kruis verwachten dat deze op de hoogte zou zijn van wat wel of niet toegelaten is in het gastland waar hij werkt en verblijft en zich bijgevolg voorzichtig opstelt (notities CGVS I, p.30,31). Hoe dan ook dat u, die beweert steeds discreet/voorzichtig te zijn geweest over uw gevoelsleven/ relaties (notities CGVS II, p.13), besloot om in een pension in uw eigen dorp zonder de deur op slot te doen seks te hebben met een buitenlandse man is totaal onwaarschijnlijk, gelet de serieuze/levensbedreigende gevolgen indien men betrapt zou worden. Dat u vervolgens na te zijn betrapt zelfs niet de moeite nam u te verbergen en gewoon naar huis besloot te gaan waar u uw dagdagelijkse klusjes besloot verder te zetten is nogal bijzonder te noemen (notities CGVS I, p.27). Even ontstellend is uw houding wanneer men u in het dorp ondervraagt over homoseksuele daden. U verklaarde immers niet de moeite te hebben genomen om de verklaringen van één enkele schoonmaker van het pension te ontkennen (notities CGVS I, p.18,28). Bovenstaande vaststellingen wijzen dan ook bijkomend op een totaal ontbreken van algemene kennis over de situatie van homoseksuelen in uw land.

Dat er aan uw voorgehouden geaardheid niet het minste geloof kan worden gehecht blijkt bijkomend uit het feit dat u sinds uw komt naar België op geen enkele manier zich uit als homoseksueel. Hoewel u van uw sociale assistente in het opvangcentrum in Gouvy het aanbod kreeg om contact te nemen met een organisatie die zich bezighoudt met homoseksuelen en u zelfs voorstelde een treinticket te bezorgen en een advocaat te zoeken, blijkt u niet te zijn ingegaan op dit aanbod en verder ook zelf geen contact te hebben gezocht. U verklaarde nochtans aanvankelijk een dergelijke organisatie te hebben willen vinden (notities CGVS II, p.39). Hoewel u stelt dat het internet een goede oplossing is om meer informatie te zoeken, geeft u aan dat u eigenlijk een partner zoekt om samen activiteiten te ondernemen (notities CGVS II, p.39). Daar u ook kenbaar maakte een relatie in België te zoeken werd u gevraagd hoe u sinds uw aankomst in België in 2016 een relatie heeft gezocht. U verwees enkel vaag naar het bezoeken van clubs en disco's (notities CGVS II, p.40). U kende echter geen enkele naam van de uitgaansplaatsen waar u zagezegd komt. Uiteindelijk blijkt u naar slechts één plaats te verwijzen, met name "één bij Grand Place als je naar Gare Central gaat", doch blijkt u nooit actief stappen te hebben ondernomen om iemand aan te spreken die u leuk vond (notities CGVS II, p.40). Wanneer er werd gepolst of de club/discotheek waar u naartoe gaat exclusief voor homoseksuele mensen is, ontkende u dit en legde uit dat ze voor iedereen toegankelijk zijn (notities CGVS II, p.40,41). Uit uw incoherente en vage verklaringen blijkt dan ook geenszins dat u actief het homoseksuele milieu in België verkent of de intentie heeft gehad om dit al die jaren dat u in België verblijft dit te doen.

Andere redenen om uw land te verlaten of redenen waarom u niet naar uw land van herkomst, Ghana, zou kunnen terugkeren, behalve de door u voorgehouden geaardheid stelde u niet te hebben (notities CGVS I, p.23).

De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Uw geboortakte bevat enkel uw identiteitsgegevens. Deze staan echter niet ter discussie. Evenmin wordt er getwijfeld aan uw werk als schilder in uw land, te zien in de door u neergelegde foto's waarop u staat afgebeeld tijdens uw werk.

Bijgevolg kon er in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Het enig middel wordt geput uit een "Appreciatiefout en schending van artikelen 48/3 t.e.m. 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen".

Verzoeker verwijst naar landeninformatie inzake de algemene situatie van homoseksuelen in Ghana.

Inzake zijn geaardheid verwijst verzoeker naar principes bij de beoordeling van een verzoek om internationale bescherming op basis van homoseksualiteit.

Verzoeker verwijst naar zijn kwetsbaar profiel. Dit volgt uit een psychologisch advies opgesteld door P. Jacques die verzoeker meerdere keren heeft ontmoet sinds mei 2019. Hij stelt het volgende in zijn advies d.d. 25.07.2019 (stuk 7):

"[...]De heer presenteert een angst-depressieve symptomatologie die verband houdt met de precare situatie van zijn situatie en zijn ballingschap sinds 2014: slaapstoornissen, angst, herkauwers (sic).

Persoonlijk heb ik zijn homoseksualiteit nooit in twijfel getrokken, omdat het voor hem geen probleem lijkt te zijn, maar ik vraag mijn patiënten niet naar hun liefdesleven, vooral niet als ze er niet over willen praten.

Zijn vermogen tot introspectie en detaillering van zijn emotionele en intellectuele reis is duidelijk beperkt. De heer lijkt naïef als hij zich uitdrukt en vooral, praat over emotioneel moeilijke dingen met een glimlach, alsof hij niet geraakt is."

Verzoekers geestelijke staat en moeilijkheden om zich te uiten over intieme gevoelens moeten in rekening worden gebracht bij de beoordeling van zijn verklaringen omtrent zijn seksuele geaardheid.

Inzake verzoekers zienswijze over zijn seksuele geaardheid legde hij uit dat hij bepaalde gevoelens begon te ontwikkelen toen hij twaalf of dertien jaar oud was en met jongens voetbal speelde in het park. Verzoeker verwijst naar zijn verklaringen.

"Hij vertelde ook dat, nadat hij dit meedeelde aan zijn moeder, hem de volgende dag naar de pastor A. bracht om "die geest uit me zou drijven " maar dat dit niet lukte, zijn moeder waarschuwde hem dat hij indien hij betrekkingen zou hebben met jongens hij in de gevangenis terecht zou komen (CGVS gehoornota's pg. 4-5).

Hij heeft op geloofwaardige wijze verduidelijkt dat de gevoelens van angst die hij eerder had verdwenen zijn omdat hij zich goed voelde met B. O. en zijn gevoelens niet meer kon ontkennen, zelfs als hij welbewust was van het feit dat het gevaarlijk kon zijn (CGVS gehoornota's 06.05.2019, pg. 11- 12).

Op basis van zijn verklaringen, en rekening houdend met de moeilijkheid om over zulke taboe te spreken, kan worden vastgesteld dat verzoeker zo goed mogelijk zijn ontdekkingsreis heeft beschreven. Door verzoekers verklaringen te toetsen vanuit een standpunt van wat een "aanvaardbare werkwijze" is en wat niet is heeft het CGVS een subjectieve beoordeling van zijn relaas gedaan, terwijl verzoekers verklaringen op een objectieve wijze dienen te worden bekeken.

Het CGVS vermag toch niet zelf de gevoelens gaan interpreteren van een persoon die zijn homoseksuele geaardheid ontdekt waar verzoeker zich bij bepaalde vraagstellingen ernstig gekrenkt voelde en geraakt in zijn intiemste beleving.

Uit wat voorafgaat blijkt dat de motivering van de commissaris-generaal onvoldoende is om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van zijn seksuele geaardheid en vraagt om desgevallend "het voordeel van de twijfel" toe te passen.

Verzoeker meent dat hij op basis van zijn verklaringen, die eenduidig, van goede trouw en spontaan zijn en persoonlijke ervaringen duiden, een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn homoseksuele geaardheid aannemelijk te maken en te staven."

Inzake zijn relatie met B. O. citeert verzoeker zijn verklaringen en stelt hij verder:

"Zelfs als verzoeker zich zelfverzekerd voelde gedurende zijn relatie met B., was verzoeker ook voortdurend bang en angstig die iemand hem zouden zien (CGVS gehoornota's 06.05.2019, pg. 37) en hij heeft hem daarom nooit thuis uitgenodigd (CGVS gehoornota's 06.05.2019, pg. 24). Hij had dus gemengde gevoelens ten aanzien van deze relatie.

Al deze elementen getuigen van het doorleefd karakter van verzoekers verklaringen ten aanzien van zijn eerste relatie met B. O.

Wat betreft de gesprekken tussen elkaar moet worden benadrukt dat verzoeker noch echter jong was (hij was 16 jaar oud) en dat het niet onredelijk is dat hij toen (tot op heden!) moeilijkheden ondervindt om zich te uiten over zijn gevoelens, en zeker als het een taboeonderwerp betreft zoals homoseksuele geaardheid.

Verzoeker heeft spontaan, doorleefd verklaringen afgelegd mbt zijn relatie met B. O. en deze moet daarvoor als geloofwaardig worden beschouwd."

Omtrent zijn relatie met L. S. en de verbonden problemen stelt verzoeker:

"Verzoeker kan zichzelf niet in de plaats van L. stellen en de redenen van zijn gedrag aan het CGVS uitleggen.

Aan de hand van zijn verklaringen omtrent hun ontmoeting in verzoekers winkel (CGVS gehoornotities 27.02.2019, pg. 35), hun activiteiten en de locaties van hun ontmoetingen achteraf CGVS gehoornotities 27.02.2019, pg. 38) en over de manier waarop hen heeft overtuigd om met hen een relatie te beginnen (CGVS gehoornotities 27.02.2019, pg. 39-40) had verwerende partij hun relatie als geloofwaardig moeten beschouwen.

Vervolgens, heeft verzoeker op gedetailleerde wijze uitgelegd hoe hij werd betrappt met L. in het guesthouse waar hij verbleef (CGVS gehoornotities 27.02.2019, pg. 43-44)., hoe hij de volgende dag bij de Chief werd meegenomen en daar vernederd werd en hoe hij uiteindelijk kon weglopen met de hulp van zijn oom (CGVS gehoornotities 27.02.2019, pg. 17-28).

Al deze elementen leiden ertoe verzoekers relatie met L. en de problemen die daaraan gekoppeld zijn als geloofwaardig te beschouwen."

Verzoeker voert het volgende aan omtrent zijn activiteiten in België:

"Verwerende partij blijkt een stereotypisch beeld te hanteren van een persoon die zijn homoseksuele geaardheid wenst door te leven in België.

In tegenstelling met wat het Commissariaat-generaal suggereert, was verzoeker, toen hij in België aankwam niet in staat om mensen te leren kennen en een relatie te beginnen met iemand. Toen hij in België aankwam was hij ernstig geïsoleerd en had weinig contact buiten het centrum waar hij verbleef.

Daarom nam het tijd in beslag om contact op te nemen met mensen uit de homoseksueel gemeenschap.

Dit is nu het geval.

Verzoeker heeft een vriend sinds 2 maanden. Ze hebben elkaar ontmoet in een bar in Elsene. Zijn vriend heet S. M., hij is van Nigeriaanse afkomst. In zijn getuigschrift verklaart hij het volgende (stuk 5): [...]

Na zijn gehoor in mei 2019, heeft verzoeker zich ook meermalige keren begeven naar de Rainbow House om mensen te ontmoeten.

Hij had afspraken met Meneer O. A., sociale medewerker van de Rainbow House. Deze laatste verklaart het volgende (stuk 6): [...]

Op basis van bovenstaande elementen kan verzoekers geaardheid niet verder in vraag worden gesteld."

Verzoeker concludeert:

"Verzoeker heeft een gegronde vrees voor vervolging in geval van terugkeer naar Ghana wegens de arrestatie, mishandelingen en stigmatisatie die hij er riskeert wegens zijn homoseksualiteit. Hij kan ook geen bescherming krijgen van de staat, die zelfs openlijk homofoob is. Zijn vrees voor vervolging is dus gebaseerd op grond van het behoren tot een sociale groep, in casu homoseksuelen in Ghana. Het is niet betwistbaar dat dit probleem binnen de criteria van het Verdrag van Genève valt.

De vrees tot vervolging zijn gegrond rekening houdend met de eerdere vervolgingen waarvan verzoeker het slachtoffer is geweest (hij werd willekeurig aangehouden en mishandeld door de Chief en zijn agenten). Artikel 48/7 Vw. is dus van toepassing.

Verzoeker poneert vervolgens dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. In casu moet immers erkend worden dat hij afkomstig is uit een land waar homoseksuelen vervolgd worden. Dit zorgt er volgens verzoeker voor dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet zodat hem, in ondergeschikte orde, de subsidiaire beschermingsstatus dient toegekend te worden.

Hij verzoekt de Raad om minstens de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te zenden naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor bijkomend onderzoek, onder andere over zijn nieuwe relatie met Meneer M."

2.1.2. Verzoeker voegt volgende stukken bij het verzoekschrift: HRW Rapport; Equaldex — "LGBT Rights in Ghana"; getuigschrift en kopie van de identiteitskaart van Meneer M.; attest van Rainbow House; psychologisch advies van P. Jacques.

Beoordeling

2.2.1. Verzoeker voert aan dat hij een kwetsbaar profiel heeft en verwijst hiervoor naar het psychologisch advies van P. Jacques. Uit dit attest kan echter niet afgeleid worden dat verzoeker geestelijke problemen heeft die hem niet in staat zouden stellen om op een coherente wijze zijn verklaringen inzake zijn voorgehouden problemen af te leggen.

Verzoeker maakt daarenboven niet concreet aannemelijk dat verweerder bij de beoordeling van het verzoek tot internationale bescherming geen rekening heeft gehouden met zijn profiel, hetgeen blijkt uit de vaststelling dat niet betwist wordt dat verzoeker geen bijzondere procedurele noden had in het kader van de beoordeling van zijn verzoek.

2.2.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.2.3. Inzake verzoekers zienswijze op homoseksualiteit beperkt verzoeker zich tot de verwijzing en citering van zijn verklaringen bij verweerder.

Verweerder stelde vast en besloot omtrent de zienswijze van verzoeker ten aanzien van homoseksualiteit dat: (i) behalve seksuele aantrekking voor mannen, homoseksueel zijn voor verzoeker verder niets meer betekent; (ii) verzoeker zijn vermeende geaardheid koppelt aan seksuele betrekkingen met iemand van hetzelfde geslacht omwille van het 'plezier' en veronderstelt dat iemand geen homoseksueel kan zijn zonder de seksuele daad; (iii) verzoeker relaties tussen personen van

hetzelfde geslacht bij voorbaat als bizar beschouwt; (iv) verzoeker, bij het besef homoseksueel te zijn, een gevoel van vreugde zou hebben ervaren en zich zelfverzekerder begon te voelen (terwijl zijn moeder afkeurend sprak over het hebben van gevoelens voor jongens), wat niet aannemelijk is; (v) verzoeker op geen enkel moment zijn geaardheid koppelt aan een besef van anders te zijn dan zijn leeftijdsgenoten.

Verzoeker toont niet concreet aan op welke basis verweerder een subjectieve beoordeling zou hebben gedaan die niet strookt met het objectief bekijken van verzoekers verklaringen. Zoals hoger gesteld zijn consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker.

De loutere verwijzing naar zijn verklaringen vermag derhalve niet het oordeel van verweerder in een ander daglicht te stellen.

2.2.4. Verzoeker verwijst en citeert zijn verklaringen over zijn relatie met B..

In de mate dat verzoeker aanvoert dat hij nog jong was en moeilijkheden had om zijn gevoelens te uiten, stelt de Raad vast dat dit geen afdoend verweer is ten aanzien van de motivering die oordeelt dat: (i) verzoeker niet doorleefd kon vertellen over zijn eerste relatie met B. O. waarbij verzoeker een stereotype omschrijving hanteerde over hoe B. op een vrouwelijke manier gesticuleerde, gekleed was en liep, waardoor het voor verzoeker duidelijk was dat hij gay was terwijl verzoeker zelf verklaarde dat hijzelf niet op een dergelijke manier voortbewoog; (ii) het opmerkelijk is dat verzoeker, die nooit vrienden had en/of zocht, ineens besloot om openlijk een vriend te worden van een jongen die voor homoseksueel werd aanzien; (iii) verzoeker en B. nooit diepgaande gesprekken hebben gevoerd over hun gevoelsleven en/of relaties; (iv) verzoeker wist niet of B. moeder op de hoogte was van de geaardheid van haar zoon; (v) verzoeker ook niet gevraagd heeft of B. ooit relaties had voor hem; (vi) het feit dat verzoeker op concrete vragen naar zijn eigen ervaringen enkel in incoherente en vage bewoording opmerkingen kan maken en zich beperkt tot het verwijzen naar het steeds wederkerend verhaal over het hebben van seksuele betrekkingen met B. O..

De motivering inzake de ongeloofwaardigheid van verzoekers homoseksuele relatie met B. O. blijft bijgevolg onverminderd overeind.

2.2.5. Verzoeker verwijst naar zijn verklaringen over zijn relatie met L..

De loutere verwijzing naar zijn verklaringen kan door de Raad echter niet worden aangenomen als nuttig verweer ten aanzien van de pertinente vaststellingen die stellen dat (i) het niet aannemelijk is dat Lucas, in een land waar homoseksualiteit niet aanvaard en strafbaar is, verzoeker openlijk zou hebben proberen te verleiden omdat van een Europese medewerker van het Rode Kruis kan worden verwacht dat deze op de hoogte zou zijn van wat wel of niet toegelaten is in het gastland waar hij werkt; (ii) het totaal onwaarschijnlijk is dat verzoeker besloot om in een pension in zijn eigen dorp zonder de deur op slot te doen seks te hebben met een buitenlandse man; (iii) het niet aannemelijk is dat verzoeker, na te zijn betrapt, zelfs niet de moeite deed om zich te verbergen en gewoon naar huis besloot te gaan; (iv) verzoeker zelfs niet de moeite deed om de verklaringen van één enkele schoonmaker van het pension te ontkennen.

De motivering inzake de ongeloofwaardigheid van verzoekers homoseksuele relatie met L. S. blijft bijgevolg onverminderd overeind.

2.2.6. Verzoeker verwijst inzake zijn gedrag in België naar een attest van Rainbow House, zijn isolatie wanneer hij in België aankwam en de getuigenis van een Nigerees waarover hij aanvoert dat dit zijn partner is.

Documenten hebben echter enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaanpak te herstellen. De Raad stelt te dezen vast dat verzoeker aanvoert dat rekening moet worden gehouden met zijn geestelijke staat en moeilijkheden om zich te uiten over intieme gevoelens, hetgeen strijdig is met het attest van Rainbow House van 12 juli 2019 waaruit blijkt dat verzoeker verschillende malen langdurig, in detail en coherent, heeft gesproken over zijn relatie met L. S.. De Raad stelt derhalve vast dat verzoeker blijkens het attest van Rainbow House geen problemen heeft om te spreken over zijn relatie en vermeend wedervaren. Dit is strijdig met de vaststellingen van P. Jacques waarover verzoeker laat gelden dat hij moeilijkheden heeft om te spreken over zijn intieme gevoelens alsook met de stelling in het verzoekschrift dat hij *"tot op heden!"* moeilijkheden ondervindt om te spreken over zijn voorgehouden geaardheid.

Het attest van Rainbow House bevestigt dus slechts dat verzoeker is langs geweest bij Rainbow House maar kan ingevolge de voorgaande vaststellingen zijn teloorgegangene geloofwaardigheid niet herstellen.

Het voormeld principe inzake de bewijskracht van documenten geldt ook voor het attest van de M. S. die attesteert dat hij een relatie heeft met verzoeker. Dit handgeschreven en gesolliciteerd attest kan niet dienstig aangewend worden ter ondersteuning van verzoekers geaardheid.

2.2.7. Gelet op de ongeloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden profiel van homoseksuele geaardheid is de landeninformatie over de situatie van homoseksuelen in Ghana niet nuttig.

2.2.8. Gelet op het voorafgaande kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in vluchtelingenrechtelijke zin en dient te worden besloten dat hij niet voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.9. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat hij de voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

Verzoeker brengt geen element bij waaruit blijkt dat hij in aanmerking komt voor het bepaalde in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig oktober tweeduizend negentien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS